

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ.

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ.

10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπὶ τοῦ οὐκ ἐγγράφῳ συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ζήτημα εὐρίσκεται εἰς

Τὸ Μακεδονικόν τὸ αὐτὸ σημεῖον ὑπὸ διπλωματικὴν ἐποψίν.

Ἡ Πύλη συγκεντρώσασα ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις εἰς Μακεδονίαν, κατάρθωσε νὰ ἐξολοθρεύσῃ πολυαριθμούς ληστανταρτικὰς συμμορίας βουλγάρων. Κατὰ πᾶσαν δὲ βεβαιότητα ἡ σύγκρουσις θὰ ἀποσβεσθῇ διότι καὶ ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις δι' ἀνακρινώσεων δημοσιευθεισῶν εἰς τὸ ἐπίσημον ρωσικὸν φύλλον, ἀπεκέρχθη τὰς πράξεις τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐν περιπτώσει πολέμου θὰ στερηθῇ πάσης ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων συμπαθείας. Ἀποτέλεσμα τῶν δηλώσεων τούτων εἶνε, ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοδοῦλια ἀπεφάσισαν νὰ ἀφήσουν ἐλευθέρην τὴν Τουρίαν νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς λησταντάρτας, εἴτα δὲ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀποφασισθείσας ἡδὴ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου μετὰ μίσεις. Ἐπιτυχανόμενης ὅσον οὕτω τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Μακεδονίας, οἱ προσπάθειαι τοῦ Χελμὴ πασᾶ θὰ στραφῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμίσεων. Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς τε ρωσικῆς καὶ τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων, κατὰ δῆλον γίνεται, ὅτι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα, ἐργασθέντα ὅπως ματαιώσουν τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ παρασύρῃσι τὰς Δυνάμεις εἰς λύσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀπέτυχον ἐντελῶς εἰς πραγματοποιήσιν τῶν κατὰ χθονίων αὐτῶν σχεδίων. Ἀλλὰ τῶρα ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν τί θὰ πράξωσιν εἰς τὸ μέλλον. θὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ πύσωσιν ἐξοπλίζοντα συμμορίας ἢ ἀπλῶς θὰ ἡσυχάσωσιν, ἐνεκα τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος; Εἰκάζεται ὅτι μᾶλλον θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἀναβῶσι δι' ἄλλην ἐποχὴν τὴν συνέχειαν τῶν κακουργημάτων καὶ φρικαλεοτήτων. Σήμερον δὲ καὶ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἶνε τοῦτο συμφέρον, καθότι ἡ παρούσα κατάστασις παρατεταμένη, ἐξαναγκάζει αὐτὴν νὰ διατηρῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅλας τὰς ἐφεδρικές τάξεις καὶ συνεπῶς νὰ σπαταλᾷ εἰς ἐξοπλισμούς τὸ δημόσιον χρήμα. Ἄλλως τε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Βουλγαρίας πρὸ πολλοῦ εἶχε περιέλθει εἰς οὐχὶ εὐάρεστον σημεῖον. Ἐάν σήμερον καταρθῶν νὰ ἀνταποκρίνηται ἐπαρκῶς εἰς τὰς πολεμικὰς δαπάνας δὲν ἐπεται ὅτι θὰ δυνηθῇ ἐπὶ πολὺ νὰ ἀνθέξῃ.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τὸ ἑλληνικὸν ἐνταῦθα στοιχεῖον, κατανοῶσαν τὰς περιστάσεις προσπαθεῖ παντὶ σθένει πῶς νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν πρὸς αὐτό. Προσπαθεῖ νὰ τοὺς πείσῃ, ὅτι τὰ συμφέροντά των εἶνε πλέον κενὰ, ὅτι τίποτε πλέον δὲν μᾶς ξεχωρίζει ὅτι ὀφείλουσι νὰ εἶνε συστρατιῶται εἰς τὸν μεγάλον κατὰ τῶν Σλαβῶν ἀγῶνα.

Οἱ Τούρκοι εὐχαριστοῦνται πολὺ ἀπὸ τὴν τροπὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων καὶ αἰσθημάτων. Φαίνονται κατανοοῦντες καὶ αὐτοὶ τὸ ὄρθον τῶν ἡμετέρων παρατηρήσεων. Δὲν τοὺς λανθάνει, ὅτι ἡ εἰλικρίνεια τῶν Ἑλλήνων εἶνε βεβηχία καὶ πολὺ τιμωρ καὶ κατ' ἰδὴν τριβούσι τὰς χεῖρας των ἀπὸ εὐχαρίστησιν, προσπαθοῦσι δὲ καὶ αὐτοὶ νὰ μάθωσι νὰ βαδίσωσιν εἰς τὴν νέαν ὁδόν.

Εἶνε κακὸ πρᾶγμα ὅμως νὰ μάθῃ νὰ στραβοπατᾷ κανεὶς πολὺ δύσκολα συνειθίζει ἐπειτα νὰ βαδίζῃ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον. Τοῦτ' αὐτὸ παθαίνουν καὶ οἱ ἀδελφοί μας Τούρκοι. Συνηθίσαντες ἐπὶ τόσους αἰῶνας νὰ τρώγουν μετὰ χεῖρας, τοὺς φάνεται πολὺ δύσκολον τῶρα νὰ ἐκτινέωσιν τὴν νοστιμάδα των μετὰ τὸ περοῦν.

Τουλάχιστον αὐτὸ φανερώνει ἡ διαγωγὴ μερικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι οὐ μόνον δὲν ἐννοοῦν νὰ συμμορφωθῶν μετὰ τὰς νέας περιστάσεις, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀπεθρασύνθησαν ἐτι περισσότερον, ἰδίως δύο τῶν ἐνταῦθα ἀωτέρων ὑπαλλήλων ἐχρυσί κινήσει τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὸ μῖτος ὅλων ἐν γένει Τούρκων καὶ Ἑλλήνων μετὰ τὴν ἀτοπὸν διαγωγὴν των καὶ τὴν αὐθάδειαν, εἰς τὴν διημερεύουσιν καὶ διανυκτερεύουσιν.

Εἶνε δὲ αὐτοὶ ὁ Χουσνὴν ἐφένδης λιμενάρχης καὶ ὁ Γιαγιά ἐφένδης δικαστής.

Οἱ δύο οὗτοι κύριοι, ἀνχωροῦντες ἐκ τῶν αὐτῶν σημείων συνητήθησαν ἀμφοτέροι εἰς τὴν κινήσιν καὶ ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας, κατήντησαν ἀχώριστοι φίλοι ὑποστηρίζοντες οὕτω τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπιτυχίαν τῶν ὀρέξεων των.

Διεφθαρμένοι ἀμφοτέροι, ἐννοοῦσι νὰ δουλεύωσιν ἐς ὅλας τὰς ἀπολαύσεις, ἀλλ' ἔχουσι τὴν εὐτυχίαν νὰ βλέπωσι καθ' ἑκάστην νέα θύματα ὀδηγούμενα εἰς τὰ σφαγεῖα τῆς τιμῆς.

Πρὸς τοὺς ἀναρῶνς τούτους σκοποὺς των ἔχουσι καὶ δύο ἰσχυροὺς προστάτας. τὰς ὑψηλὰς τῶν θέσεις καὶ τὸ χρήμα. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων μετὰ πρωτοφανοῦς ἀναιδεΐας καὶ θρασυήτος ποιοῦνται χρῆσιν οὐδὲν σεβόμενοι, πρὸ οὐδενὸς ἀναχαιτιζόμενοι.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι μισθοὺς ἔχουσιν ἀμφοτέροι μεγάλους, διότι ἡ κυβερνήσις ἐμαθε ν' ἀμείβῃ ἀδρότητα τὰς ὑψηλὰς θέσεις. Οἱ μισθοὶ ὅμως ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν εἶνε δὲν παύουσιν ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε πάντα μισθοὶ, καὶ νὰ εἶνε ἐντελῶς ἀνίκανοι νὰ ἐπαρκῶσιν αὐτοὶ μόνον εἰς τὰς τόσας ἀκολασίας καὶ διαφθοράς, μετὰ τὰς ὁποίας ἐμαθον νὰ συντηρῶσι τὴν ζωὴν των οἱ δύο οὗτοι.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ανοιγῶσι νεοὶ πόροι, νεκὴ πηγά, ἵνα εἰσρεύσῃ ἄφθονος χρυσὸς ἀναπνεύκτος σύντροφος διὰ τοιοῦτους σκοποὺς καὶ τὰ ὅμματα ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἀρπαγὴν, τὴν πείσιν, τὴν λεηλασίαν. Ποῶς δὲ ὑπόκειται

ἀναγκαιῶς ὡς ἐκ τῆς τύχης του εἰς τὰ κακὰ ταῦτα; μόνον ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, ὥστε οὗτος δὲν προφέρει μόνον τὴν σάρκα, ἀλλὰ πληρώνει καὶ τὰ ἔξωδα. Περισσότερον δὲ ὅλων ὑποφέρουσιν ἀπὸ τὴν ἀργυρολογικὴν μανίαν τῶν δύο τούτων κυρίων οἱ δυστυχεῖς λευδοῦχοι, οἱ ὅποιοι ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ λιμενάρχου Χουσνὴ ἐφένδης.

Οὗτος ὑπεχρέωσεν αὐτοὺς νὰ συνέλθωσιν ὅλοι εἰς συνεταγισμὸν, νὰ ἔχωσι δὲ αὐτὸν ταμίαν τῆς εταιρίας των καὶ εἰς αὐτὸν νὰ προσφέρωσιν ὅ,τι ἑκάστος κερδίζει ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας του. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος οὗτος διανέμει εἰς ὅλους τὰ κέρδη, ἀλλ' ἑκάστος ἐννοεῖ, ὅτι μοιράζει ἀπλῶς τὰ κόκκαλα τῆς τραπέζης. Μετὰ δάκρυα στὰ μάτια φεύγουσιν ἐκεῖθεν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἄνθρωποι καὶ σκύπτοντες τὴν κεφαλὴν σκέπτονται πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γλυτώσωσιν ἀπὸ τοιοῦτον ἀρπαγᾶ. Ἀλλὰ πῶς ἄλλως εἶε δυνατόν σωθῶσι, παρὰ ἐάν θελήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ μέρος καὶ τοὺς ἀποδιώξῃ τὸν ἐφιάλτην ἀπὸ τὸ στῆθος;

Ἐξέθεσμεν ἐλάχιστον μέρος τῆς ὅλης τραγωδίας, διότι μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ παραστήσωμεν ὅλα τὰ θύματα εἰς τὰς στήλας τῆς φιλάτης «Φωνῆς». Ἐκ τούτων δὲ δύναται ἡ Κυβέρνησις ἐάν θέλῃ νὰ ἐννοήσῃ τί ἐνταῦθα τεκταίνεται ὑπὸ τῶν δύο τούτων κυρίων.

Ἐάν ὅμως δυσπιστῇ, ἅς ἀποστείλῃ ἕνα τίμιον ὑπάλληλον, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ τότε θὰ μάθῃ εἰς ποίων χεῖρας ἔχει παραδώσει τὴν τύχην τῶν ὑπηκόων τῆς, τότε θὰ μάθῃ διατί ο λαὸς συνειθίζει νὰ δυσφορῇ καὶ διατὶ τὴν διοίκησιν τῆς συνακολουθεῖ παντοῦ ἡ δυστυχία καὶ ἡ καταστροφή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεΐα ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἐν τῇ Ὑψηλῇ αὐτοῦ μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς εὐμερείας ὅλων αὐτοῦ τῶν ὑπηκόων, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας, ἐπανειλημμένως διέταξεν ὅπως κατὰ τὴν καταστολὴν τῶν ληστρικῶν πράξεων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν προστατεύονται ἀπολύτως ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν φιλησυχῶν κατ' οἰκίαν, ὡσαύτως δὲ ὅπως οἱ ἀσθενεῖς, οἱ γέροντες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά μηδ' αὐτὸς κακοποιῶνται ἔστω καὶ ἐάν τύχωσιν πλησίον τῶν ληστῶν, ὅπως οἱ νομιμόφρονες τυγχάνουσιν εὐνοίας, πᾶσα δὲ σύγκρουσις μετὰ τῶν τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ κωλύεται καὶ ἐπὶ τέλους μηδ' ὅπως παραμελήσῃ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας ὑπαγορευμένων καθηκόντων. Αἱ κατὰ τόπους ἀρχαί, συμμορφοῦνται αὐστηρῶς πρὸς τὰς διατάγας τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, πᾶσα δὲ πράξις ἀντίθετος πρὸς τὰς γενναίφρονας αὐτὰς διατάγας τιμωρεῖται αὐστηρῶς. Οὕτως ὁ ἱμνοῦντος ἐφένδης, διοικητῆς τοῦ τάγματος τῆς Γκουμουλτζίνας, καὶ φυλάττων τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Χεδιέ, καταγγελλοῦντας ὡς προβάς εἰς μέσσην ἐκτροπὴν ἐναντίον τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, ἀπεστάλην ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ἀδριανούπολιν ὅπου παρεπέμφθη εἰς τὸ Στρατοδίκειον, εἰδικῇ δ' ἐπιτροπῇ διορίσθη καὶ ἀπεστάλη ἐπὶ τόπου ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις

ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ
τοῦ ἀντιστρατήγου Σουκίη πασά, φρουράρχου
Ἀδριανουπόλεως, τοῦ ἀντιστρατήγου Σακίη
πασά, ὑπασιπύου τῆς Α. Α. Μεγαλειότη-
τος τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ συνταγματάρχου
Ἀχμέτ μπέη, μέλους τῆς ἀναστάσης ἐποπιτι-
κῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς διωρίθη εἰς τὴν
εἰρημένην πόλιν, ὅπως ἀκούσῃ τὰς πράξεις ταύ-
τας καὶ προσπατομένης εἰς τὸν Ἰμβράχη ἐφέν-
δην. Κατόπιν τῆς ἐξουσιώσεως καὶ τῆς δια-
σκορπίσεως πολλῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ὁ
πλεῖστον τῶν χωρικῶν, ὅτινες ὑπὸ τὰς ἀπει-
λὰς τῶν ἐπιδρομῶν εἶχον ἐξέλθει εἰς τὰ ὄρη,
ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἐστίας των. Ἐπειδὴ ὅμως
εἰνε ἐπάναγκας ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἐπα εἰλθω-
σιν ὅσον τάχιστα εἰς τὰ χωρία των, οἱ γεν. διοι-
κῆται, εἰ διοικῆται καὶ οἱ υποδιοικῆται διέτα-
χθησαν νὰ ἐκτελέσωσι περιόδους εἰς τὰς πε-
ριφερείας των συνδεδεμένοι ὑπὸ μελῶν τιμῶν
μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν, ὑπὸ διοικητι-
κῶν συμβουλῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν
τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, ὅπως δώ-
σωσιν εἰς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας συμβουλὰς
πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιπόρευσιν των εἰς τὰς
ἐστίας των. Πρὸς τοὺτους β' ἀναπτύξεσιν οὗτοι
πᾶσας τὰς προσπάθειάς των ἐκ συμφώνου μετὰ
τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐπιτύχωσιν
ἐντὸς βραχυτάτης προέμβλεψιν τὴν πλήρη ἀπο-
κατάστασιν τῆς τάξεως. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
ἐδίδθησαν αἱ δευτεراὶ ὁδηγίαι καὶ πρὸς τοὺς ἐπι-
δικητὰς τῶν 2ου καὶ 3ου στρατιωτικῶν σωμα-
τιῶν, πρὸς τὸν μερῶν Σερρῶν, πρὸς τὸν
πρωτῶν διοικῆται τοῦ στρατιωτικοῦ σωμα-
τιῶς Μοναστηρίου καὶ πρὸς τὸν διοικοῦντα τὰς
αὐτοκρατορικὰς στρατεῖματα ἐν Τυρνόβαζικῇ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Τὸ σημαντικώτερον καὶ συγχρόνως εὐχάρι-
στον γεγονός τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν
εἶνε ἡ περιοδεία τοῦ δημάρχου Καστορίας κ.
Μενελάου Μπατρίνη, ἱατροῦ, τοῦ πρώτου καὶ
μόνου ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνου δημάρχου. Ὁ
γενναῖος καὶ φιλέλληλ διαικτιστὴς τοῦ στρατοῦ
Ἀναστασίου, ὡς δὲ φρουραρχὸς ἐν Καστορίᾳ
ἀντιστράτηγος Χρῆστος Χουσιῆ πασσαῶς, ἐκτιμῶν
καὶ ἀγαπῶν τὸν εἰρημένον δημάρχον, χαιρόντα
ἀπερὶ ἀγάπην παρὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσ-
μὸν τῆς διακίχσεως Καστορίας, ἀνέθεκε εἰς
αὐτὴν τὰ τὸν ἀντιπροσωπεύον ἐκτελὸν περιο-
δεῖν ἀνὰ τὰ μικτὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας καὶ
μεταπεῖσθαι τὰ παραπεσόντα τῇ ἐκδασθεσίᾳ
ὑπὸ τῶν συμμοριῶν ὥπως ἐπανεῴθουν εἰς τὴν
νομμορροπὴν κατεστήσαντα τὰ ὅπλα τοῦ κο-
μιτάτου. Παραλαβὸν δύναμιν 50 ἰππέων καὶ
50 πεζῶν ὁ ἑλλήν δημάρχος ἐπεχείρησε τὴν
καρποφόρον αὐτὴν περιοδείαν, εἰς ἣς ἐπανερέ-
ρεν ἐπὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑποταγὴν τὰ μι-
κτὰ χωρία Κοκκινιστοῦ, Ταϊλίου, Διχολύ-
στα, Νεστίμιον, Τρακιστῆν, Δολιανήν, Ὀσνί-
τσανην, Λογγράδες, Ἐρζετέι καὶ Ζαμπουριάνη.
παραλαβὸν τὰ ὅπλα τῶν.

Φθάσας εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο χωρίον καὶ μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον Νεστρατίου, ὁ Δῆμαρχος μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν στρατιωτικῆς δυνάμει, συνηκτῆθαι αἰχμῶν μετὰ κομιτῶν. Ὁ Τὸς κατὰφωρ μαθὼν τὰς θρακιεὺς ἐπιτυχίας τοῦ Ἑλλήνων δημάρχου, τὸν ὅποιον πολλοὶ εἶχεν ἀπειλήσει ὅτι θὰ τὴν ψήσῃ ἐντὶς τῆς Καστορίας, συνήθροισεν ἰσχυροτάτην συμφορὰν ἐκ 400 ληστανταρχῶν καὶ ἐπέστη κατ' αὐτοὺς ἀπ' ἀποστάσεως, ὀλίγων ἐξω τοῦ χωρίου. Πάραυτα ὑπὸ τὴν Δῆμαρχον στρατὸς ἐκ 100 ἀνδρῶν διαιρεθεὶς εἰς δύο κέρατα καὶ εἰς κέντρον κατεπολέμησε γενναίως τοὺς ἐπιδρομικοὺς καὶ κατεπύρωσε τὰ ἀνακλῶσα Κρούμενα ὄντα, τὸ δεικνύοντα τὴν δύναμιν των μόνον εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς γυναικας. Μετὰ τὴν μάχην ταύτην Δῆμαρχος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν στρατεύματος ἐπανήλθον σὺν καὶ ἀβλαβῆς εἰς τὴν Καστορίαν, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὴν περιουσίαν.

— Ἡ δεκάτη τοῦ νομοῦ Νοναστηρίου παρ-
τάς γενομένης καταστροφῆς κατεκυρώθη ἀντὶ
13.680,650 γροσίων ἐνῷ πέρυσιν ἀντὶ 12

400,000 εἶχε κατακυρωθῇ.

400,000 είχε κατακυρωθῆ.

— Οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῆς Αὐστρου-
λωσίας ἀνέγγειλαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυ-
βέρνησιν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τὸν εἶνε σύμφωνον
μὲ τὰς πολιτικὰς Δυνάμεις νὰ ἐπιμεινῶσι εἰς τὸ
σχέδιον τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ Βουλγαρία
δὲν αὖ μὴ περμενῇ τὴν υποστήριξιν ἄλλων
πρωτάσεων γραφει εἰς ταῦτα τῆ Morning Post.

— Αἱ προζωνικαὶ ἐκθέσεις βρεθιοῦν, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς τῶν τοιχοῦν στρατευμάτων μετὰ τῶν συμμοριῶν αὐταὶ πανταχοῦ ἀπεδεικθίσαν. Ἡ κατάδοσις δὲ τὴν εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ δάση κρυπτομένον ὑπὸ τῶν μετασχητικῶν ἀποσπασμάτων κατῴρθησε τὴν σύλληψιν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐνόπλιων κυριῶν.

— 'Ο Βούλγαρος Κόττες ἐκ τῶν πλουσιω-
τέρων προϋχόντων τοῦ χωρίου Ραῦνταρ καὶ ἡμίω-
τον ἀπέχοντος τῆς Πρέσπας, ἐστρατολόγησεν
ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν καὶ μετ' ἄλλων κομιτῶν
ὕπὸ διαφόρων ἀρχηγῶς προέβηκε τὸν τουρ-
τακικὸν στρατὸν παρὰ τὸ ὄρος Εὐλακερίσι
πλησίον τῆς Πρέσπας. 'Ο στρατὸς ἐλαγερμα-
τος τῆς συμμορίας ὧν, ὑπεχώρησεν, ἀλλὰ
μετ' ὀλίγον ἐνισχυθεὶς ἐπανήλθε καὶ συνή-
ψε μάχην μετ' αὐτῆς, καθ' ἣν 80 κομιτοὶ ἐ-
φονεύθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυ-
γὴν. 'Εκ τῶν τελευταίων συνελήφθησαν 22,
ἐν οἷς καὶ ὁ Κόττες καὶ ἀπεσπάλησαν εἰς Βι-
τόλια. Οἱ στρατιῶται κατέχουν μίαν ἐρυθρὰν
σημαίαν μὲ σταυρὸν καὶ βουλγαρικὰ γράμματα,
ἐκάτον ἐπὶ καὶ ἑνα φορτὶον πολυεσφιδίων.
'Εκ τῶν χωρίων τῆς Καστορίας ἐβήσαν εἰς
Μοναστήριον μέγας ἀριθμὸς γυναικεπαίδων.
Εἰς πολλὰ τοῦτων δὲν ἐπετράπη ἡ εἰσδοσί-
 των καὶ ἡ ἐγκατάστασις των εἰς τὴν πόλιν. Οἱ
ἀγωγιαταὶ δ.η.γοῦντες ὅτι καθ' ὁδὸν συνήντη-
 σαν καὶ ἄλλας 500 γυναίκας διευθυνομένας
ἐκείσε καὶ φευγούσας τὰς κατὰστρατοφᾶς τῶν
ἀνταρτῶν.

Αἱ πρόφαστοι αἰτήσεις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Πύλην, ἵνα κἀν παραχωρήσῃς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καθήσυχασεως τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν, δὲν ἐγένοντο εὐνοϊκὰς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ὑψηλοῖς τουρικοῖς κύκλοις, ἐνθερμυνόμενοι ὑπὸ τῶν τῶν Δυνάμεων, ἰδίως δὲ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἵνα καταστειλοῖσι πρῶτον τὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰτα ἀναλάβωσι τὸ ἔργον τῶν μεταρρυθμίσεων. Αἱ Δυνάμεις ἔλαβον λουθοῦσαν ὑπόσχεσιν ἰσχυρὰς ταῦτα. Παρὰ τοῖς ἐπισκοπικοῖς Ὀθωμανικοῖς κύκλοις ἐπικρατεῖ γνώμη, ὅτι ἡ Βουλγαρία διὰ τὴν τελευταίαν αἰτίσιν ἐπιδίδωκε τὴν παράστασιν τῆς καταστάσεως πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συρράξεως ἐλλείπουσα νὰ κερδίσῃ χρόνον καὶ συμπληρώσῃ τὰ στρατιωτικὰ περικομίσια της. Ἐξ ἄλλου ἡ Πύλη εἶνε ἀδύνατον νὰ συντηρήσῃ τὸν μέγαν στρατὸν της εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐν ἀόριστον καὶ ἡ πιθανότης ἐστὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διατήρησιν τοσοῦτον στρατὸν κατὰ τὸν χειμῶνα ἔμποις σὺνδράμῃ ἀθημανίαν. Ἐπομένως, εἴπειτα χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς Τουρκίας, νὰ θέσπῃς εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τάχιστα. Ὁ Σουλτᾶνος ὅμως ἔχει διάφοραν γνώμην καὶ ποθεῖ νὰ συνεχίσῃ τὴν πολεμικὴν τῆς καταστολῆς τῆς ἐπανάστασεως καὶ ἀπικαταστήσῃ τὴν τάξιν.

Ἀλλήλους συγκρουόμενοι καὶ ἀντιπα-
τικίζεαι ἐπεὶ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαλύσεως
τῆς Βουλῆς εἰδήσεις. Ἐνθὺ δ' κ. Θ. Π. Δηλιγιάν-
νης διακηρύττει ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ πε-
ρὶ τῆς 1ης Νοεμβρίου, εἰσήμερι προληψομένη ἀνα-
φέρειν, ὅτι ἡ ἐπὶ τὴν κ. Ράλλον Κυβέρνησις
καταγίνεται εἰς τὴν παρασκευὴν νομοθετημα-
τικῶν πρὸς στρατιωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὀργά-
νωσιν τῆς χώρας, τὰ νομοσχέδια δὲ ταῦτα
κ. Α. Πρωθυπουργὸς σκοπεῖ νὰ ὑπεβάλλῃ ἐκ τῶν
πρώτων εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐπιλασθῇ

τὸν πατριωτισμὸν τῶν διαφόρων κομμάτων
ὥπως ψηφισθῶσι τὰ νομοθετήματα, ἐτοιμασθῇ
δὲ οὕτω ἡ Ἑλλάς, ὥπως ἀποκορῶσθαι τὸν ἔπαι-

χόμενον κίνδυνον. Αἱ ἐπιτημοὶ λοιπὸν παρὰ
βελτιοῦσιν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ συγχληθῇ ἐν αὐτῇ.
Ἐκ τῆς θὰ παρασκευαζόμενα νομοθετήματα.
Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπανειλημμένως ἀβελό-
θεν ὅτι εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἐν ἡ-
ληθῆς παραφροσύνῃ νὰ ἀσχολούμεθα εἰς ἐν-
δοχὴν τῆς ἐκείνης.

γειαν ἐκλογῶν καὶ νὰ παραμελοῦμεν τὴν ἀνε-
διοργάνωσιν τῆς χώρας. Ὁ κ. Ράλλης ἐπιση-
μαίνει, ὅτι τὸ ἀνεκκοινοῦμεν ἐκαστοῦ τὸ
πῦμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς εἶνε ἐντελὲς
πρόωρον καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ παρόντος οὐδὲ λόγος
κλῆν πρέπει νὰ γίνηται περὶ τῆς λύσεως.
Εἰς τὴν ἐκκαρτερτικὰ ταῦτα καὶ τὴν μεγάλαν
ἀνωμαλίαν, εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ πολιτικὴ κα-
τάστασις συντελεῖ ἰδίως ἡ ἀπουσία τοῦ βασι-
λέως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θεωρεῖ ἀδύνατον

καὶ πράξι τι ἄνευ τῆς συγκατάθεσεως τοῦ βασιλέως καὶ ἄνευ τῆς προηγουμένης μετ' αὐτοῦ προσωπικῆς συνεννοήσεως. Ἐξ ἑκείνου ὁμοίως κ. Θ. Δηλιγιάννης ἐξαικολογεῖ ἐν ἐπιμένειν ἐπὶ τῇ ἀμέσῳ διαλύσει τῆς Βουλῆς, ἰσχυρίζομενος διὰ τοῦδετι ἄλλη, διεξοδὸς εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνωμαλίαν κατὰστασιν εἶναι δυνατὴν. Ὁ κ. Ζαῆρης ἀποστέρει τὴν διάλυσιν, προσέειπε ὅτι εἰνε ἀδύνατον, ἀνὰ διαπραχθῆναι οὗτον τερατοῦργημασὶν ἐν διαλυθῇ, δηλ. ἡ παρὸς αὐτὴν Βουλὴ ἔχει ἀρ' ἑτέρου τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ράλλον Κυβέρνησις ἐπὶ ἀδυνατῇ οὐδὲ πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῇ, ἀλλὰ προερχομένη ἐκ τῆς μειοψηφίας. Κατὰ τὴν νόμιμον πρέπει νὰ κληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας τὸ πλειονοψηφούν ἐν τῇ Βουλὴ κόμμα. Ὅτι ὁ κ. Ζαῆρης κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς θὰ υποδείξῃ ἑαυτοῦ ὑποψήφιον καὶ τοῦτο ἵνα ἀποδείξῃ τὴν ὑπερίσταν τοῦ κόμματός του καὶ τὴν ἐκ 30 ἡμέρας ἀποτελούμενην δύναμιν αὐτοῦ. Ἐν ταύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ κ. Θεοτόκης θὰ υποδείξῃ ἑαυτοῦ ὑποψήφιον, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἐπειδὴ ὥμως ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων οὐδεὶς θὰ λάβῃ τὴν ἀπλύτου πλειοψηφίαν, συμφωνῶς πρὸς τὴν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς θὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ ἀποτελεσμα τῆς πρώτης ψηφοφορίας, δευτέρα τοιαύτη. Ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ψηφοφορίαν ὁ κ. Ζαῆρης, ἐπειδὴ ἐκείνου πρὸ πάντων ἐν δόξῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῇ καθιέρωσιν κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως ἰσχύει νὰ δυνάται ἀπροσκόπως νὰ ἐργασθῇ ὑποστηρίζομένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, θὰ παρακλήσῃ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ νὰ ψηφίσωσι τὸν ὑποψήφιον προέδρου τοῦ κ. Θεοτόκη, ἵνα δυνήθῃ οὕτω ὁ τόπος νὰ διοικηθῇ μετὰ κυβερνήσαν δύναμιν καὶ ἐκ τῆς πλειονότητος πηγαζούσαν.

Ἀγγελλεται ἐκ Σόφιας, ὅτι τὸ ρωσικὸν ἀνακρινουθὲν τὸ ματαίων καὶ τὰς τελευταίας τῶν Βουλγάρων ἐπιβίδας, ἐνεπύρινον εἰς τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ καταβλιπτικὴν ἐντύπωσιν. Ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ ἡλιπζον πάντοτε, ὅτι εἰς κτήμιν τινα στείγαν, ἡ Ρωσία θὰ ἐπένειεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν χεῖρα βοηθείας. Ὁ κτῆν Λάσκοβος εἶχε δηλώσει πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ρωσίας, ἡ Τουρκία οὐ ἐπικυρίαρχος δύναμις ἐστὶ τοῦ δικαιοῦ καὶ εἰς ἄλλη ἄνευ προειδοποιήσεως εἰς τὴν ὑπόπλην ἡγεμονίαν τοῦς ἀποκαταστάτας τῆς τάξεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Πύλη ἀνησυχεῖ ἐπὶ τῇ εἰδήσει, ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα. Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀπεράσσει νὰ τηρήσῃ ἰδίαν πολιτικὴν εἰς τὴν Ἀνατολίαν καὶ Εὐρώπην. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θεωρεῖται

— Ἡ δίκη τῶν ἀσώλων καὶ τῶν ῥομῶν
τῆς Νύσσης ἐπερωτήθη. Κατεδικάστησαν δὲ ὡς
πρὸς τὸν νόμον καὶ ὁ Λαζάρουτος εἰς δύο ἐτὶν
φυλάκιον, ὁ Μπερνερίτης καὶ ὁ Ραδισαῖος εἰς
ἓν ἐτος, ὁ Μπερνερίτης καὶ Ἀντωνέσκου εἰς ἓκα
μηνῶν, οἱ δὲ λοιποὶ κατηγορούμενοι εἰς φυλά-
κιον ὀκτὼ μερὶς τεσσάρων μηνῶν. Ἡ ἀπορία
σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν Τρίτην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπῆλθ
εἰς Εὐρώπην ὁ Διάδοχος κ.λ. ἡ περιγῆησις
Σοφία μετὰ τῆς ἀκολουθίας των.

ΑΙ ΔΑ Υ. κατήλθον ἐκ Δικελείας τὴν 11
ὥραν καὶ ἐκ τῶν σταθμῶν Ἀνυρίου καταφυθ
θήσαν ἐκ τῶν σταθμῶν Ὀμονίου, ἔπου ἀν
μενον οἱ ὑπουργοί, ὁ Σ. Μητροπολίτης, οἱ ἐ
ναι ἀντιπρόσωποι, ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικ
οῦν τοῦ Βασιλέως κ. Παπαδιακοντόπουλ
μετὰ τῶν ἄλλων κυλικῶν καὶ ἀρχαὶ τῆς π
νοσης. Ἡ Δ. Υ. ὁ Διδοχὸς μετὰ τῆς πριγκί
πης Σοφίας, καὶ τῶν τεσσάρων τοῦ κατήλθον τ
11 1/2 εἰς Πετρίαν καὶ διὰ τῆς Β. ἀπὸ κα
τῶν διεσπασμένων ἐπὶ τὴν ἀνεμνησμένην ἀπ' αὐτῶν

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Συνεπληρώθη τοικεινότητα από τῆς
στοιχικῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Μεγά-
λὴ Ἐκκλησία ἀπεκηρύχεν ὡς σχισματικὴν
τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ ἀποκήρυξις ἐγένετο ἐκ
τοῦ βίου, τὴν ὁποῖον ἐκύρυνεν ἡ συνελευθὸς
εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως· Ἄ τῃ αὖ
Μεγάλῃ Συνόδῃ· διὰ τῆς Γ' αὐτῆς Πράξεως
συνταχθείσης τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1872
μέραν Σάββατον μηνὸς τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης
πρὸ τοῦ λειψάνου τῆς Μεγαλοκτύτουρος.

Αἱ πολιτικά ῥεθυροῦνται καὶ αἱ περιπλοκαὶ αἱ ἐξαναγκαστικαὶ τῶν Οὐκουμηνικῶν Πατριαρχῶν εἰς τὴν ἀπεκρίσιν τῶν Βουλγάρων, πησάντο τὴν ἐμφανίσιν των κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ὅτε αἱ πανταλοιστικαὶ ἰδέαι καὶ ριέψεις ἠψέλουσαν τὴν Ἀνατολήν καὶ ἔτε-
δος Δυτικὰ Δυναμείας, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἵνα ἀποτρέψωσι τὸν ἐκ τῶν Σλαβῶν κίνδυνον, συνεμάχουν μετὰ τῶν καθυβριζομένων σερμανοὺς Τούρκους. Ἀπὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ δὲ πλεῖστον αἱ ἐνέστηθεν, ἥτιι μέχρι τοῦ 1872 Μεγάλη ἡμῶν Ἐκκλησία ἀντιληφθεῖσα τὸν κταινομένην δὲν ἐπύκνωσε ἐνγύχουσαν πρὸς δι-
φώτισιν τῶν Βουλγάρων, ἀντικατονομάς καὶ ἀντιγροιστικῶς ἐργαζομένην, πησάσσα καὶ τὰς δυτικάς, ἐν χριστιανικῇ βίῳ καλῶσαν ὑποχωρήσεις. Ἄλλὰ οἱ Βούλγαροι ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῶν Πανσλαβιστῶν, ἐπεζήτουν οὐ μόνον ἀπὸ πύσσων Ἐκκλησιᾶν ἐργαζομένην καὶ τὰς ἐμπνεύστες τῶν Πανσλαβιστῶν αἱ π-
ρακτικώσαντες ἔδραον πρὸς ἀνάμειξιν τῆς Ρω-
σικῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμπληρητισμοῦ τοῦ
σλαβικῶν σχεδίων καὶ οὐνοῦ, ὡς ἀπεκαλύφθη

νιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπαιδαγωγήσῃ τοὺς Οἰκουμενικὴν Παιδείαν Πατριάρχαιον διὰ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν σὺν ἡγεμονίᾳ μητροπολιτικῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ σὺν ἁνθ' ἁνθ' λαϊκῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Προβλεπόμενον τῶν ἀπειλούμενων κινδύνων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κοιμητικοῦ πολέμου καὶ ἐνέστηθεν μεγάλᾳ κατέβαλε προσπάθειαι, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν Βουλγαρίαν τυχερὰ ἐσώθησαν ἐκ τῆς ἀποστασίας παραγωγίας ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκ τῆς ἐξουσίας μὴ κατανοοῦσα τοὺς ἐγκυμονοῦντες κινδύνους, ἀλλήλους ὑπὲρ τὴν Βασιλείαν τοῦ Συντακτικοῦ Ἀδελφοῦ Ἀρχιεπίσκοπου καὶ τὴν Μεγάλην Βουλγαρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐκάρησαν ἐκ τῆς διακονίας αὐτῶν καὶ παραστάσεις τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου. Διὰ τὴν κατανοητὴν σημασίαν τοῦ μελετηθέντος προεκτιμητικῶς προπεπαιστωμένου καὶ τετατομένου καὶ ἐπιλογισμένου, ἐξ ὁνόματος τῶν Βουλγάρων, ὑποβληθέντος ἐπὶ τῷ Πατριάρχῳ ὡς πρῶτον ὑπὸ τῆς Ὑ. Πύλης, πιεζομένης καὶ ὑπεκινουμένης ἐκ τῆς Ρωστικῆς διπλωματίας.

Αὐοι. Τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, πιστὸν ὑπὸ
τοῦ ἐνδόξου ὀθωμανικοῦ θρόνου, ἐπειδὴ κατὰ
τὸ θέλημα τοῦ ἀνέκει· εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
τοῦ Οἰκουμενικοῦ γραικοῦ Πατριάρχείου, πα-
ρακαλεῖ νὰ ἔξῃ τὸ δικαίωμα νὰ μετέχῃ τῆς ἐ-
κλογῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀναλό-
γως τοῦ πληθυσμοῦ του.

Βον. Τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις μέ
γρι τοῦδε συνίστατο μόναν ὑπὸ γραικῶν ἀρχιε

βασι. θαλαμηγόν «Αμφιτρίτην», ἡ ὁποία ἀπέ-
πλευσε τὴν 1 μ.μ. κατευθυνομένη εἰς Βενετίαν.
Μετὰ τοῦ διαδοχικοῦ ζεύγους ἀπῆλθεν ὁ αὐ-
τάρχης τῆς Α.Υ. ἀντισυνταγματάρχης κ. Πάλ-
λης, ὃ ἐπὶ τῶν τιμῶν δεσποινῆς Κοντοσταύλου
καὶ ὁ καιροῦ τῆς Β. Οἰκογενείας κ. Κ.
Πούρος.

— Εἰς τὸ φύλλον τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ ἀντιβασιλείας Β. Διάταγμα, ὑπογραφὴν ἐν Κοπεγχάγῃ τῇ 5 Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατίθεται αὕτη εἰς τὸ ὕπουργικὸν Συμβούλιον.

— Προχθές ἦγε τὴν ὀνομαστικὴν τῆς ἑορτῆς
ἡ πριγκίπισσα Σοφία. Ὁ πρωθυπουργὸς κ.
Ράλλης ἀπήλυθε θερμότατον συγχαρητήριον

ρέων, μὴ ὑπάρχοντο οὐδενός· Βουλγαροῦ, ἀπὸ
τοῦδε νὰ ὦσιν ἐξ ἡμισείας δηλαδὴ ἐξ Βουλγα-
ροι καὶ ἐξ Γραικοί, αἵτινες ἅπαντες ὁμοῦ νὰ
φροντίζωσι καὶ μεριμνῶσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν
τοῦ Πατριάρχου περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν θρη-
σκευτικῶν ἀποφάσεων.

Γον. Οἱ Βουλγαροὶ ἀρχιερεῖς αὐτίνες θὰ ὦσι μέλη τῆς Συνόδου νὰ σχηματίζωσιν ἐκτὸς τοῦτου, ὅμῳ μὲ ἄλλα ἱσχυρὰ λαϊκὰ μέλη ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν ἐνδοτέρων Βουλγάρων, «ἐν μικτοῖν Βουλγαρικῶν Συμβολίῳ», τούτο δὲ τὸ Συμβόλιον νὰ θεωρῇ ἀπώσεως πᾶς μὴ θρησκευτικῆς ὑποθέσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους.

Δον. Εἰς τὸν ἰκανώτερον ἐκ τῶν ἐν τῷ βουλευ-
ταρικῷ μικτῷ Συμβουλίῳ εὐρισκομένων ἀρχι-
τέρων καὶ ἐν λαϊκῶν βοηθῶν αὐτοῦ ἐκλεγμένων
ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων Βουλῶν, ἀνὰ δόξῃ μί-
α ἐθνικὴ σφραγίς, ὥστε νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ
ἀνταγγέλλουσιν καὶ ἐκλιπάρωσιν τὴν σέβαστον κυ-
βέρνησιν διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν». Πρὸς τοῦτους δὲ
οἱ δύο οὗτοι ἀνὰ διζήμενον ἀείψου παρὰ τῇ
ἐν Κομπόλει βουλῇ ἐκκλησία.

Εὐν. Ὁ πατριάρχης καὶ μὴ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν
νὰ παύῃ καὶ ἀντικαθίστῃ τὸν πρῶτον Μητρώ-
πολίτην καὶ τὸν λαϊκὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἡ δὲ
παῦσις καὶ ἀντικαθίστασις αὐτῶν νὰ ἐκτελέ-
ται ὑπὸ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ὅταν οὗτοι
ἀποδειχθῶσι ἔργοι παρεκτροπῆς τῶν κλη-
ρικῶν αὐτῶν ὅτι τοῦ εἰρημένου μικτοῦ βουλ-
γαρικοῦ Συμβουλίου.

ΣΤον Προκειμένου να διοισθῇ εἰς τινὰ
βουλγαρικὴν ἐπαρχίαν ἀρχιερεῖς, τότε να προ-
τείνονται ὑπὸ τῆς χερουάσης ἐπαρχίας τοῦ
ἐρωμένου ἄτομα καὶ να ἀποτέλλονται τὰ ὄν-
ματα αὐτῶν εἰς τὴν βασιλεῦσσαν, καὶ ὅστις
ἐξ αὐτῶν ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ ἔθνικοῦ βουλγαρι-
κοῦ μικτοῦ Συμβουλίου, αὐτοῖς συστήθῃς πρῶ-
τον εἰς τὸν Πατριάρχον, εἵπειτα να χειροτι-
νῇται ἀρχιερεὺς τῆς χερουάσης ἐπαρχίας κατὰ
τοὺς θεσπασμένους κανόνας.

Ζών. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσι ἀναγὰρ Γραικοὶ καὶ Βούλγαροι, ὁ ἀρχιερεὺς νὰ ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἑκείνου τοῦ ἔθνους, τὸ ὅστις εἶναι πολυπληθέστερον, ὅλην ἂν μεν οἱ Γραικοὶ πληροῦζον νὰ εἶνε Γραικοί, ἂν δὲ οἱ Βούλγαροι νὰ εἶνε Βούλγαροι. Ὅ εἰ ταῦτ' οὐκ ἀνεμικτοὶ ἐπαρχίαι διοριζόμενοι ἀρχιερεῖς δεῖται νὰ γνωρίζη καλῶς καὶ τὰς δύο γλώσσας, τὴν τε γραικικὴν καὶ τὴν βουλγαρικάν. Ἀπὸ τούδε καὶ εἰς τὸ ἔξῃ νὰ μὴ γίνονται οὐδὲν ἐμπόδιον εἰς τοὺς κλητοὺς χωρὶς ἢ πλείους τῶν βουλγαρικῶν νὰ μεταχειρίζονται τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς σχολαί.

Ὦν Ἀρ' οὐ ἐγκρίθῃσι τὰ ἔνι εἰρημμένα ἄ-
βρα, ἐπειδὴ εἰς τοὺς ἀγίους καὶ εἰς τοὺς ὁ-
ποῖους κληροῦναι δένουσι γινώσκονται ἐκ ἐπιστάτωσι
διὰ τῆς βίας ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ραγίδων ὑπὸ τὸ
ὄνομα μὲτ' ἱ διαφόρους φόβου, πρέπει νὰ ὀρι-
σθῇ κατ' ἐγκρίτην τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως
μὴ ἐτήσιος ἐπιτροπῆς ἀνελόγως μὲ τὸν
Βασιλὺν ἐκάστου.

Αὗται εἶνε αἱ τερατώδεις προτάσεις αἱ πα-
ραδοξῶς ὑποβλήσασαι ἐν ἔτει 1859 ἐξ ὀνόμα-
τος τῶν Βουλγάρων παρὰ τῆς τουρκικῆς κυ-
βερνήσεως, διὰ δ' ἀφ' ὧν μέσων καὶ πίεσεων
ἐξανγκασθίσης εἰς τούτο. Αἱ προτάσεις αὗ-

τηλεγράφημα πρὸς τὴν πριγκίπισσαν ἐκ μέρους
τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἡ
πριγκίπισσα θὰ τὸ λάβῃ εἰς Βενετίαν.

— Σκέψῃς ἐπιτραπέει εἰς τὸ ἐπιτελικὸν τμήμα τὸν ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἐκταχθῇ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν γυμνασίων κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦτο τοῦ 1870, ὅπως κατὰ τὰς πρὸς τὸν ὑπουργεῖον πληροφορίας τοῦ ἡμετέρου ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ τοῦ ἐπαίνειν ἐν ἰσχύϊ. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὁ κανονισμὸς ἐπιτρέπει εἰς τοὺς σωματάρχας καὶ κανονικοὺς κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν τὰς ἐνεργεῖας τοῦ στρατευματος.

— Ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου ὃ ὁ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀντιπλοίαρχου κ. Τομπάζη παρεπέμφθη ὁ σημασιφόρος κ. Μαθιός, διὰ πράξιν

τῇ τόσῳ κατασφύρῳ ἑλληνικόνον, τόσῳ ἐμ-
 παθῶς ἀποδεικνύει καὶ τοῦ μελετηθέντος κατὰ
 ἑκκλησιαστικὰ ῥημάτων πρᾶξις καὶ ἡθῶς, δὲν δέ-
 νται ἀναλυθῆναι καὶ ἐπεξηγήσων. Καὶ εἰς τὸν
 νῦν τοῦ ἀπλουστεροῦ προσιπτεῖ τὸ ὑπερφυ-
 γόμενον μὲν ἀλαϊκὸν σχῆδιον τοῦ ἐκαλυπ-
 τοῦ ἀπάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τὸ
 ἐπὶ τύπον μὲν εὐχῆς διατυπῶν τὸ πρῶτον
 ἐκ τῆς ῥήτορας τῆς πολιτικῆς διὰ τῆς τοῦ
 Μεγάλου Πέτρου, λαβὼν δ' ἐν τοῖς μετέπειτα
 χρόνις σάρκα καὶ ὅσα αὐτὸ ἀποτελέσαν τὸν
 μοναχικὸν καὶ τὸν αὐτοκρατορικὸν παῖδα
 τῶν Ρωσσιῶν, οἱ ὅσοι, τὸν διέκρινον ἀπὸ τῶν
 τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων εἰς τὰ βασιλικά
 αὐτῶν ἑλθόντων προσέσαντες, προστάται
 καὶ ὑπερμαχοὶ τῆς ὀρθοδόξιας καὶ τοῦ Γραικί-
 ου ἔθνους κηρυχθέντες, ἐκ περιτροπῆς εἰς
 διαφθορὰς προελθόντες προτάσεις καὶ συνεν-
 νοήσεις μετὰ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Δύσεως,
 ἡμίστεα δὲ μετὰ τοῦ Ναπολεόντος τοῦ Με-
 γάλου καὶ τοῦ συγχρόνου αὐτῶν αὐτοκράτορος
 τῆς Αὐστρίας, ἐν καὶ μόνον ἐπέζητησαν, τὴν
 ὑποδουλωσιν καὶ τὴν ἐκπολιτισμὸν τῆς ἑλληνι-
 κῆς ἑκκλησίας, εἰς ἧς, ἰσχυροῦς καὶ νομίμου
 λόγους πρὸς ἀνάμεικτον εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς
 Τουρκίας ἀνέμουν, ἤλπιζον δὲ δουλώσασαι καὶ
 τὴν Τουρκίαν ἐν γενεῇ.

Ἐν τούτοις ὁ τότε Οἰκουμενικὴ Πατριάρχης Σωρρῆνος, θέλων νὰ διαπιστώσῃ ἔπα ἐπὶ τῇ μεταποσέθειαν καὶ τῇ ἀλλήθῃ θηρυμῇ τῆς εὐαγγελικότητῃς Μεγάλῃς ἡμῶν Ἐκκλησίᾳς, συνεκάλεσε γενικὴν Συνέλευσιν πᾶν ἐν Κωνσταντινουπόλει λογᾶδων, ἥτις διδούσα εἰς καὶ προτάσεις ταύτας τὸ ἀρχιστῆν τοῦ ρυλετισμοῦ πνεύμα καὶ τοὺς ἀνεπιτυχῆς συγκυλλυπρῆμένους ἀπώτερους σκοποὺς, ἀπεφώνησεν ὅτι τὰ ταῦτα ἀντικανονικὰ καὶ καίνορα καὶ ὡ μόνον ἐν τῇ Ὁρμύδῳ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Χριστιανουσίῃ, ἦσαν ἀπαράδεκτα.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν αἱ αὐστάσεις τῆς ἐκκλη-
σίας ἡμῶν δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' οὐδὲ ὑπὸ τῆς
Ἑλληνικῆς Πύλης, ἐξηκολούθησε δ' ὁ ἀγωνὶς πρὸς
μεγάλην λύπην τῆς ἐκκλησίας, ἥ ὅποια ἐν
χριστιανικῷ ὄλῳ πνεύματι, ματαίως ἐπεχεί-
ρησε γὰρ συμβάλειν καλονοικῶς καὶ ἐκκλησια-
στικῶς τὰ διεστώτα.

Ἐν ἔτει 1866 εἰς νεώτεροις προτάσεσι διεβ-
 εβασθῆσαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐδοχῆναι ἐπὶ
 τῶν κατὰν βρῆσιν, εἶναι καὶ αὐτοῖς ἀ-
 νηραρεῖσθαι ὁλότ' τὸν αὐτὸν νόμον καὶ ἐν αὐ-
 τῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἤρωτον πανόρεσι καὶ τὰ
 βῆσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνοχιῶν, θεωροῦμεν
 τὸν ἅπαντα τοῦ ὁθωμανικοῦ Κράτους Βουλ-
 γὰν, ὡς ὑπαγομένην, κατὰ τὰς προ-
 τήτας, ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοσύνην τῆς
 συστοιχουμένης φυλετικῆς βουλγαρικῆς ἐκκλη-
 σίας. Ἡ τοῦ φυλετισμοῦ δὲ ἰδέα ἐξερρή-
 ῖματ' ἐκδοχόμενῃ διὰ τῆς ἀνάπτυον ἐ-
 πινοῆς τῶν προτάσεων τοῦ κινήματος ὅταν
 διεγερτοὶ διὰ θρησκ. καὶ ἐθνικῶν ῥησόν
 σεάσεσι κατὰ τὸν διαφορὸν ἐκκλησιαστικῶν
 ἀγών. ἐπὶ τῇ ἐλπίδι να ἀναστατώσει παν-
 τὸν τοῦ περιφερείας τοῦ δικαιομενικοῦ ὁρό-
 να πνεύματος πρὸς πληροστέτην συγρό-
 τησιν φυλετικῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας.

(Ἐκ τοῦ «Σκρίπ») Ἀκολουθεῖ

ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ταχυδρομείου ἐξηκρίβωσεν ἤδη, ὅτι μετὰ τῶν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας παρεβίασε, ὁ κλέπτης διανομὴς Βασιλόπουλος ὑπῆρχε καὶ μὴ ἀπευθυνόμενῃ πρὸς τὸν κ. Ι. Γρηγορίου ἐκ Ρωσσίας, ἥτις περιεῖχεν 170 λίρας ἀγγλικὰς εἰς τσέκ, τὸ ὅποιν κκ-τῶρθωσεν, οὗτος νὰ τὸ ἐξαγγυώσῃ.

— Ἀπὸ χθὲς ἤρχισεν ἐν τῷ Χημείῳ ἡ ἐξέτασις τῶν σπλάγγων τοῦ δηλητηριασθέντος εὐέλπιδος Αἰκάντος Κολοκοτρώνη.

— Γενικὴ ἐπίσκεψις γίνεται κατ' αὐτὰς τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτηρίου, τοῦ καπνιστηρίου τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν διαφόρων γραφείων.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

15 Σεπτεμβρίου

Μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μιλτιάδου Δόξᾳ συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν περικλήτους μνημείου ἐνταῦθα τῶν πεσόντων κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐν Ἡπείρῳ Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Καὶ ὄντως τῇ συνδρομῇ τῶν γενναίων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ἐνταῦθα τότε φρουρᾶς ὡς καὶ τῶν ἐνταῦθα πολιτῶν συνελέγη ἀρκετὸν ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοιοῦτου μνημείου, οἷον ἀνηγέρθη πρὸ τίνος ἐν θέσει περιβλεπτοῦ πλησίον τῆς ἱερᾶς μονῆς Φανερωμένης, ἐκ λαμπροτάτων μαρμάρων τῆς Πεντέλης, μεταφερθέντων δι' ἀδράξας δαπάνης ἐνταῦθα ἐκ Παιραιῶς πρὸ τίνος χρόνου τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑργοληφιδῶν. Τῇ συνδρομῇ δὲ δήμου Ἀρτῶν ἐγένετο ἐτέρα διακλάδωσις τῆς δημοτικῆς οδοῦ ἀμυγνητῇ, ἀγούσᾳ πρὸς τὸ μνημεῖον, ὅπου ἐγείρεται αἰδῶνι ὡς περιφανὲς τρόπιον τῶν ἐν Γριμπόδῳ καὶ Πέντε Πηγαδίοις περιφανῶν νικῶν μας, φημισθέντων κατ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην διὰ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν κατὰ τὰς εἰρημένους μάχας πικριστῶν ἀνταποκριτῶν Εὐρωπαϊῶν τοῦ ἀγγλικοῦ, γαλλικοῦ καὶ γερμανικοῦ τύπου.

Παρατεθέντος δὲ τοῦ εἰρημένου μνημείου πρὸ τίνων ἡμερῶν ἐγένετο χθὲς 14 ὁδεύοντος μνηνός, ἐπέτειον ἐορτῆς τῆς ἀνυψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ἡρωικῶν τέκνων τῆς πατρίδος καὶ ἡ κατάθεσις αὐτῶν ἐν τῷ περιφανεῖ τούτῳ μνημείῳ μετὰ μεγαλοπρεποῦς πομπῆς, πικριστῶν πικτῶν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως μας, τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ ἀπείρου πλήθους, πρωτεύοντος τοῦ ὁρχίου φύλου. Τὰς νενομισμένας τιμὰς ἀπέδωκεν εἰς λόχος τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος εὐζωνικοῦ τάγματος, πικρικοῦ τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς. Πρὸ τῆς καταθέσεως τῶν ὁσίων ἐν τῷ εἰρημένῳ μνημείῳ ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος τελετὴ ὑπ' ἄπαντος τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ σεβ. ἀρχιερέως, ἀρχιμανδρίτου κ. Τιμοθέου, ἀναπληροῦντος τὸν σεβ. ἀρχιερέα, ἀπουσιάσαντα ἐνεκὰ ἀσθενείας.

Τὴν μεταφορὰν τῶν λειψάνων ἐκ τοῦ νεοκταρείου τῆς πόλεως μας κειμένου ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως μας μέχρι τοῦ μνημείου συνώδευσεν ὁλος ὁ λαὸς, ὁ κληρὸς, ἡ φιλαρμονικὴ καὶ ὁ στρατός. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιμνημόσυνου τελετῆς καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἱερῶν ὁσίων ἐν τῷ μνημείῳ κατετέθησαν στεφάνοι τρεῖς, ἥτοι εἰς ἕκ μέρους τοῦ ἡπειρωτικοῦ συλλόγου Σιουρᾶ διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Σπυρίδωνος Καλέλλη καθηγητοῦ τοῦ ἐνταῦθα γυμνασίου, εἰς ἕκ μέρους τοῦ κυνηγητικοῦ συλλόγου διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Γεωργίου Ζήγκλη ἐλληνοδιδασκάλου καὶ εἰς ἕκ μέρους τῶν ἐνταῦθα Κεφαλλήνων διὰ τοῦ δικηγόρου κ. Νικολάου Καλέλλη. Οἱ καταθέσαντες τοὺς στεφάνους ἐποίησαντο τὰς δεούσας προσφωνήσεις. Πρὸ τούτων ὁμῶς πρῶτος ὁμίλησεν ὁ συνταγματάρχης κ. Μιλτιάδης Δό-

ξας, ἀκολούθως ὁ δήμαρχος τῆς πόλεώς μας κ. Ἀντώνιος Γαρουφαλῆς, μετὰ ταῦτα ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Ἀνδριάκος καὶ τελευταῖος ὁ κ. Θεοδόσης Τάστανος καθηγητῆς, ὁμιλήσαντες ἅπαντες λαμπρότατα. Μετὰ τοὺς λόγους δὲ τούτων διελύθη ἔπαινον τὸ πλῆθος ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

Ζητεῖται συνεταίρος ἔχων τούλάχιστον πενήντα

χιλιάδας δραχμὰς ὡς κεφάλαιον δι' ἐπιχείρησιν ὑπονομιμένην καὶ λειτουργοῦσαν σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἐν ἐπαρχίᾳ με βεβαίωτα εὐρυτάτου μέλλοντος. Πληροφορίαι δίδονται παρ' ἡμῶν.

Θ. ΤΡΧΥΛΗΣ

Ἐπὶ τετραετίαν τελειοποιήσας ἐν Παρίσι καὶ Βιέννῃ ἐπὶ μακρὸν δὲ ἀναπληρώσας ἐσωτερικὸν ἱατρὸν ἐν τῷ μεγάλῳ νοσοκομείῳ τῶν οὐρογεννητικῶν ἐγάνων Νέκερ. Δέχεται καθ' ἐκάστην 9—12 καὶ 3—6 Ὀδὸς Ἀγίου Μάρκου 1

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1903.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	31 Αὐγούστου 1903	31 Αὐγούστου 1902
Εἰς μεταλλικόν.	δρ 1,544,732.99	1,483.30
Τραπεζικὰ γραμμ. Ἰονικῆς Τραπεζῆς	» 3,599,810.—	3,470.75
Κερματικὰ » διδραχμὰ καὶ μονόδραχμα	» 5,284,790.75	5,236.30
Ἐξωτ. λογαριασμοί. Ἀντίτ. μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν (Πρὸ τῶν ἐκδοθέντων Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλ. Σιδηρ. 4 οὐ τοῦ 1902	» 19,966,395.23	20,925.75
Δαν. πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβερ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τραπ. γραμματῶν.	» 7,915,532.08	8,571.75
» » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων	» 68,778,575.42	68,778.75
Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80 (τρ. γραμμ. » 30,097,177.50	» 13,500,000.—	13,500.00
Προεξοφλήσεις.	» 53,864,214.30	53,865.30
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων	» 22,546,076.84	21,232.30
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)τμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογρόφων.	» 2,923,349.40	2,775.75
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	» 10,604,683.58	9,574.75
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	» 740,933.05	214.75
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικά πρόσωπα	» 51,107,598.52	50,571.75
Χορηγήσεις εἰς γεωργικημάτων	» 42,209,710.86	42,455.75
Καθυστ. χορηγ. εἰς γεωργικὰ καὶ καθ. ἐκ γραμμ. Πρ. Τραπε. Ἡπειροθεσ.	» 12,837,381.55	13,280.75
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταιρίας	» 4,429,516.04	4,274.75
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης.	» 4,060,202.25	4,060.75
Τοκμοὶ εἰς γέε	» 1,500,000.—	1,500.00
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήματα ἐξ ἀνσχεύσας. ἐκποιήσεων.	» 151,564.87	1,019.75
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.	» 8,048,157.34	8,088.75
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ιδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμμ. τ.)	» 2,402,138.57	2,402.75
Διάφοροι λ)τμοὶ	» 1,684,433.19	1,684.75
Λογαριασμοὶ τοίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 1,605,791.63	1,409.75
Ἰησιεῖα Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρ. τόν.	» 257,482.72	2,267.75
Λογαριασμοὶ ἐξαχ. συμμετοχῆς Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ.	» 6,722.05	1,935.75
Ἐξαχρὸν προνομίου Προνομιοῦχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσαστικῆς.	» 1,935,360.—	1,520.75
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμ. τ.)	» 1,520,000.—	650.75
Διάφορα.	» 650,000.—	153.75
	Δρ. 45,915,847.80	346,899.75

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	» 20,000,000.—	20,000.00
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια	» 13,500,000.—	13,500.00
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :		
Ι. διὰ λ)τμόν τῆς Κυβερ. ἡτῆως.	δρ. 68,778,575.42	
ΙΙ. » » Τραπεζῆς :	67,569,010.38	136,347,585.80
Κερματικὰ γραμμάτια διδραχμὰ καὶ μονοδράχμα.	» 13,500,000.—	13,500.00
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.	» 478,247.30	478.75
Καταθέσεις ἀνευ τόκου	» 17,200,538.75	23,028.75
Ἐπιταγὰι πληρωτέαι.	» 1,001,165.51	1,001.75
Μερίσματα πληρωτέα.	» 615,389.16	285.75
Κατὰ Δ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ νόμον.	» 283,749.94	
Διεθ. Οἰκ. Ἐπιτροπὴ (λ)τμοὶ (Εἰς χρυσ. δρ. 90,362.95 κατὰθ. ἐκ δημ. ὑπεγγ. προσ. (» τρ. γρ. » 1,534,775.38	» 1,625,138.33	4,199.75
Ἰησιεῖα Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.	» 341,488.—	1,274.75
» » » τραπεζικὰ γραμμάτια	» 481,827.74	60.75
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν.	» 3,895,243.49	3,500.75
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	» 7,915,532.08	8,571.75
Ἐ-τοκος καταθέσεις Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκευὴν Σιδηρ. Π. Δ. Σ. » τραπεζ. γραμμ.	» 5,867,835.98	6,700.75
Κατὰ Δ. Δημοσ. εἰς τραπεζικὰ γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον ΒΦΕ'	» 5,406,499.30	5,406.75
Καταθέσεις ἐντοκοί	» 63,462,515.86	63,462.75
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς	» 47,621,970.—	47,621.75
Ἰησιεῖα λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς	» 1,190,672.—	1,190.75
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου.	» 3,372,703.07	3,372.75
Διάφορα.	» 1,807,725.49	1,807.75
Διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπεζῆς ὡς ἀνω	Δρ. 67,569,010.38	
Ἐκπιπτόμενων τῶν ἐν ταῖς Τομ. τοῖς τραπεζ. τῆς Ἰον. Τραπεζ. καὶ τῶν κερμ. γραμμ.	» 8,884,530.75	
Ἰπόλ. ἐν κυκλ. διὰ λ)τμόν τῆς Τραπεζῆς.	Δρ. 58,684,479.63	
	Δρ. 345,915,847.80	346,899.75

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1903

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. Κουτσαλέξης